

Suli-buli

I. évfolyam 3. szám

A JUTAI ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

1995. december

KELLEMEK KARÁCSONYI ONNEFEKET!

Szép Tündérország támad fel szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorúan nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgýünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

Juhász Gyula

Tartalom

Innen indultam: Betűvetéstől a mütőig — Visszapillantó: Őszi kirándulások —

Múlt és jelen: Cseng-bong az üllő; Gyermekkorom karácsonya —

Jeles napok: Mikulás; Jézus születése — Rejtvény — Humor

Innen indultam

Dr. Kiskaponya Erzsébet Jutában volt kisdoki. Ma a marcali kórházban sebészorvos. Kérésünkre leírta eddigi pályafutását.

1963-ban kezdtem általános iskolai tanulmányaimat a jutai iskolában. Az első osztályban Winkler tanító néni, majd a további három évben Nagy tanító néni tanított. Akkor is 2-2 osztály járt együtt, így hangos és csendes óráink voltak. Én előtte nem tudtam írni, olvasni, engem ott tanítottak meg a betűkre, számokra. Kadvenc tantárgyam nem volt, egyformán szerettem és érdekelt minden.

A tanító néni gyönyörű rajzai, szemléltető eszközei díszítették az osztályt.

Emlékszem, közös, többnapos, szülőkkel töltött kirándulásokra. Az egész iskola családias légkörű, hangulatú volt. Műsoros estekre színdarabokat tanultunk. Ma is előttem van a Csipkerózsika kis műsorunk, amire a tanító néni sok-sok munkával, próbával készítettek fel.

A felső tagozatot, mint akkor mindannyian, a hetesi iskolában folytattam. Tantárgyaink nehezebbek lettek, akkor már kadvenc tárgyam a biológia, ill. élővilág és a matematika volt. Versenyekre jártam, jó eredményeket értem el. Gimnáziumba szerettem volna jelentkezni, akkori osztályfőnököm javaslatára a kaposvári Munkácsy Mihály Gimnázium biológia tagozatát választottam.

Az általános iskolában kitűnő tanuló voltam, így továbbtanulási tervem, az orvosi pálya iránti lelkesedésem egyre jobban érlelődött bennem. (Gyermekkoromban a babákkal játszva mindig gyógyítottam, altattam azokat.)

A gimnáziumba, őszintén bevallom, nem szerettem járni. Egész más légkör, hangulata volt, mint az általános iskolának.

Mivel jó tanulmányi eredményem gimnazistaként is folytatódott, orvosi egyetemre jelentkeztem. Biológia mellett a fizika is felvételi tárgy volt — abban viszont kis hiányaim voltak —, első próbálkozásra nem jutottam be. De akkor már mindenképp orvos akartam lenni, így nem adtam fel és ismét jelentkeztem. Sajnos, jól sikerült felvételem ellenére is helyhiány miatt elutasítottak, de felvételi nélkül a következő évben bekerültem. Így aztán a Pécsi Orvostudományi Egyetemen tanulhattam tovább.

Miért lettem sebész? Talán véletlen. Az egyetemi évek, gyakorlatok során elképzeléseim voltak, mit szeretnék legjobban csinálni, mihez lenne leginkább kedvem. Tetszett a szemészet, ortopédia, sebészet akkor meg sem fordult bennem, illetve szívesen tanultam a sebészetet, de nő létemre nem igazán éreztem komolyabb lehetőséget ennek a területnek a megpályázására.

Öt helyre adhattuk be pályázatunkat. Az elsőként említetteket pályáztam az ország különböző helyein, de az ötödik még üres volt.

Édesanyám nagyon szerette volna, ha a közelben maradok, így a marcali pályázatok között válogattunk. Itt akadtam a sebészetre. Igazából csak családi megnyugtatóra gondoltam akkor még. No meg az állást lakással hirdették, és pályakezdőként csábító ajánlatnak tűnt. Aztán következett a bemutatkozás. Ott döntöttem el akkor, hogy megpróbálom. A sebészorvos, egyben kórház igazgató is (mind a mai napig) egyszerűségével, közvetlenségével azonnal szimpatikus lett. (Volt gyakorlatvezetőim szokták mondani, nem csak pályát, de főnököt is kell választani. Hiába szeretünk valamit, ha nem jó a légkör, kedvünket veszti. Kevésbé kedvelt munkát is megszerethetünk, ha segítenek benne.) Röviden bemutatta a kórházat, osztályt. Mindenki kedvesen fogadott. No és a kórház gyönyörű környezete! A parkkal övezett kastély valamikor a Széchenyi családé volt. Mindezeket látva mielőbb ide akartam jönni.

A munkától természetesen félttem, főként a fizikumot is igénybe vevő traumatológiától — baleseti sebésztől —, de mindenképp meg akartam próbálni. (A próbán túl vagyok, hisz 12 éve itt dolgozom.)

Az első négy év után lettem a sebészeti szakvizsgát. Jelenleg a szakambulancia vezetője vagyok, állandó ambulanter munkát végzek. Állandó ügyeleti napot kaptam, a hétfőt.

Műtéteim számát a mai napig nem tudom. Szakvizsgáig 350 műtétet végeztem (első 3-4 évig), azóta nem számoltam, de ennek többszörösét.

Pár éve a nővérképzésben is részt veszek, szakápolói iskolán oktatok.

Az első operáció nekem is emlékeztető. Örültem az első lehetőségnek, de a tizedik műtétet is remegő kézzel kezdtem. A főnököm, idősebb kollégáim biztatása, segítsége, az első kis sikerélmények, a beteg köszönő szava aztán legyőzte ezt.

A gyakorlat, az évek a kezét biztosabbá teszik, de a műtét előtti kis izgalom sosem győzhető le.

A kudarc, fizikai fáradtság letör. Ilyenkor gondolataimban elpályázok a sebészetről. Valójában azt hiszem, sosem tenném. Nagyon örülök, ha tudok segíteni. Visszatérő, időnként felkereső betegeim ragaszkodása még a kudarcon is átsegít.

Eleinte megkérdezték tőlem, nem szerettem volna Jutában dolgozni? Igazából, őszintén, nem tudom. Komolyan sosem gondoltam át, hisz lehetőségem sem volt. Mindenképp kis helyen, talán falusias légkörben akartam dolgozni. Tehát kezdő orvosként semmiképp. Jól érzem magam a munkahelyemen, szeretem amit teszek. Családom, lakásom ide köt.

Két gyermekem van. 8 éves, 2. osztályos Matyi fiam, 4,5 éves Kata lányom. Férjem pedagógus, aki egyben fiam egyik tanítója is.

Ők egyik marcali általános iskola kis városszéli kihelyezett iskolájába járnak, ami a jutai iskolához mindenben hasonló. Környezete, családias légkörre arra emlékeztető.

Gyakran mesélek gyerekeimnek iskolás kori élményeiről.

Nem tudom, és nem is akarom elfelejteni, hogy honnan indultam. Munkámat, családomat tekintve talán elégedett, sikeres ember vagyok. Sikereimért a tanító néni is hálás vagyok. Ha eddig (a lehetőség hiánya miatt) nem is köszönhettem meg, most megteszem. Köszönöm.

dr. Kiskaponya Erzsébet

Kétkeréken a tóhoz

Egy októberi napon kerékpárral elindultunk az újlaki tóhoz.

Sáros kocsúton, majd füves, göröngyös reptéren kerekeztünk át. Elértünk a legelőhöz, és a birkaakol mellett legurultunk a völgybe. Ott állt egy gémeskút. Azon túl beértünk az erdőbe. A fák között nagyon kanyargós volt az út. Kiértünk és megpillantottuk a tó csillogó hullámló vizét. Szabó Peti elment horgászni és fogott is egy halat. A fiúkkal bementünk az erdőbe bungit építeni. A 3. osztály feladata volt a víz és a növények megfigyelése. Megmértük a víz hőmérsékletét és mélységét. Növényeket gyűjtöttünk: békalencsét, hínárt, buzogányt, és megnéztük a fákat a vízparton. Az egyik fűzfa törzse nagyon göcsörtös volt. Néhány békát is fogtunk. Aztán

Wéber Gábor 2. o.

mindenki evett-ivott. Szalonnát is sütöttünk. Utána hazaindultunk. Nagyon jó volt, és szívesen elmennék még egyszer!

Györfi Richárd
3. o.

Budapesten jártunk

Október 19-én Budapestre kirándultunk. A Városligetben a Globe Színházban volt a kiállítás. A Várkastély és Űrhajózás története „elevenedett” meg a lego apró építőelemeiből összeállított jelenetekben. Csak ámultuk-bámultuk a beprogramozott mozgó figurákat. Egy-egy képet több száz órai (2-300!) munkával, 20-30 ezer legoelemből épített meg a mester. Íme néhány kép:

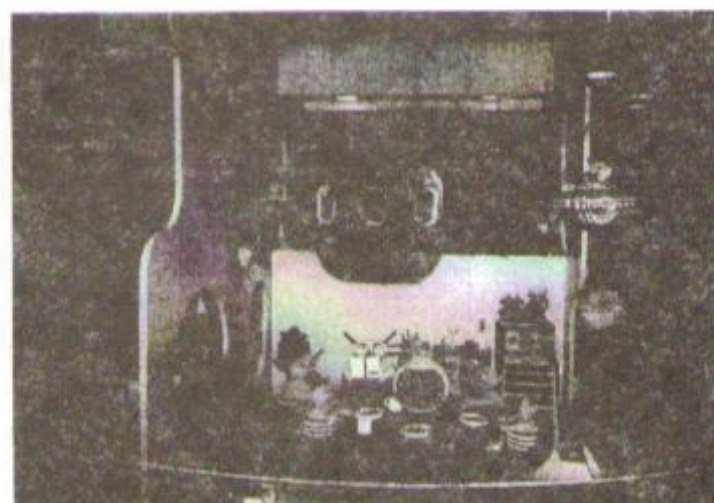
Lovagi torna

Főúri lakoma

A varázsló „boszorkánykonyhája”

Élet egy idegen bolygón

Premier a Fővárosi Nagycirkuszban

Délután a Csipkerózsika c. mesejáték bemutató előadásán voltunk. Izgatottan vártuk az ismert Grimm mesét, de alig ismertünk rá az előadásban! Igaz, hogy a díszletek, ruhák szépek voltak, a tündérek cirkuszba illően a trapézra ereszkedtek le, neves színészek játszottak, de a modernizált szöveg, a rossz hallási viszonyok miatt csalódottan jöttünk ki.

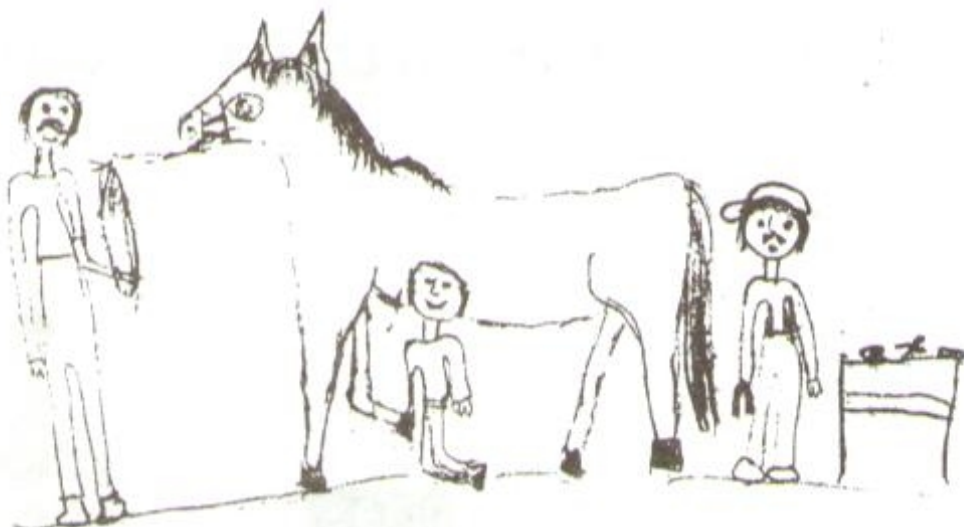
A lópatkolás

Egy késő őszi reggelen elindultunk Deák Lajos bácsi házához, aki kovácsmester.

Ő már várt minket, hogy megmutassa, hogyan történik egy ló patkolása. Sorra megmutatta a szerszámokat, amelyekre szüksége van a munkához.

Megérkezett Gyuri bácsi Játék nevű lovával. Lajos bácsi letisztította a ló patáját, levette a kopott patkót, aztán egy hosszú harapófogóval levágta az elhalt patarészeket. Simára reszelte és méretet vett a patkóhoz.

Miközben a műhelyben Lajos bácsi a patkót készítette, Gyuri bácsi sok érdekességet mesélt a lovakról. Megtudtuk, hogy egy ló korát a fogairól lehet megállapítani. Három éves korában elhulatlja a csikófogait, 4-5 éves korában újra fogat vált. Elöl vannak a metszőfogak, aztán következik egy üres rész, ahova a zablát teszik, hátul pedig a rágófogak találhatók. Minél öregebb egy ló, annál nagyobbak és fehérebbek

a fogai. Közben Lajos bácsi elkészült a patkóval és feltette a ló lábára.

Megmutatta, hogy milyen szögekkel veri fel a patkót. Ezek különlegesek voltak számunkra, gömbölyű és négyzet alakú volt a fejük. Nagy kalapáccsal ütötte a szögeket a patkóba, amelyik szögvég a patán kívülre ért, azt fogóval

lecsipte. Simára reszelte és készen is volt a patkolás.

Lajos bácsi tartotta magát a patkolás fő szabályához, a ló közben nem érzett fájdalmat. Nagyon nagy élmény volt számunkra e régi mesterség megismerése.

Pavlin Rita – Molnár Edina
4. o.

Szabó Gyöngyi 2. o.

A lovak

Kedvenc állatom a ló. Azért szeretem, mert okos, értelmes állat és sok munkában segít az embernek. Nekünk is van lovunk, apukám a földeken dolgozik vele.

Mi is voltunk patkoltatni a Deák Lajos bácsinál, s megtudtam tőle, hogy mennek hozzá a jutai iskolások. Én is jutába jártam 4. osztályos koromig, s úgy gondoltam meglátogatom a volt szeretett iskolámat. Megtaláltam őket a Lajos bácsinál. A kovácsmester éppen egy lovat patkolt. Az egész iskola ott volt és figyelte az érdekességet. Lajos bácsi ismertette a tényeket.

Pl.: a szegelés, a patkóvas melegítését stb. A patkolás folyamata: leveszik a lóról a rossz vagy laza patkót. Eligazítják a patát, utána melegítik és elegyengetik a vasat. Majd rámerik a lóra a patkót, ha jó, rászegelik, ami egyáltalán nem fáj a lónak. A patkóval egyszintbe reszelik a patakör möt és a szögeket. Ezzel készen is van a patkolás.

Számomra mindig élményt jelent, pedig már sok patkolást láttam.

Pintér Szabolcs
5. o.
Honvéd u. Ált. Isk.

Új iskolába járok

Tavaly jelentkeztem egy 8 osztályos gimnáziumba. Miatán megvolt a felvételi az izgulás következett, hogy felvettek-e vagy nem.

Egyik este, amikor hazaértem, láttam, hogy ott a levél. Gyorsan kinyitottam és olvasni kezdtem. Felvettek! Az egész család nagyon boldog volt.

Az örömöm csak fokozódott, mikor megtudtam, hogy a másik két osztálytársamat is felvették.

Amikor mentünk az évnnyitóra, nagyon izgultam, kíváncsi-an vártam a találkozást az új osztálytársaimmal. 29-en voltunk. Napról napra mind jobban össze ismerkedtünk. Sok új barátot szereztem. A legkedvesebb barátnőm Szabó Anita, mellette ülök az órákon. Úgy érzem, sikerült beilleszkednem és elég jó jegyeim vannak. Nemrég voltunk Ausztriában kirándulni, nagyon jól éreztem magam.

A tanárain kedvesek, de szigorúak is tudnak lenni, ha kell. A busszal bejárás néha kényelmetlen, de meg lehet szokni.

Amikor csak tehetem, meglátogatom régi iskolámat, hiszen ott négy évig olyan jól éreztem magam. Ma részt vettem én is a tanulmányi sétán, és szemtanúja lehettem a lópatkolásnak. Nem láttam még ilyet. Nagy élmény volt számomra.

Fábián Veronika
A Gyakorló Ált. Isk.
8 osztályos gimnáziumának
1. oszt. tanulója

Gyermekkorom karácsonya

Dobai Józsi bácsit hívtuk meg iskolánkba, aki 73 éves, hogy meséljen a régi idők karácsonyairól. Sok érdekes dologról beszélt, szívesen idézte fel emlékeit.

– Hogyan készülődtek a karácsonyi ünnepekre?

– Karácsony a római katolikusok nagy ünnepe, a szeretet ünnepe. Felnőttek és a gyerekek is előre készülődtek. A gyerekek levelet írtak a Jézuskának, amiben leírták jószágukat, hogy jól viselkedtek, jól tanultak, tisztelték embertársaikat. Mert a Jézuska csak azoknak a gyerekeknek hozott karácsonyfát – egészen 10 éves korukig –, akik jók voltak.

– Jártak-e betlehemezni?

– Már egy héttel karácsony előtt 6 tagból álló gyerekcsoport járta a falut, hogy Szentest! Minden házhoz eljussanak. Beöltöztek angyaloknak és pásztoroknak. Betlehemet vittek magukkal, amiben volt jászol, abban volt a Jézuska.

Így köszöntek a ház népének: Szabad-e behozni a betlehemet?

Szólt az angyal: Gábrriel angyal küldetett Szűz Máriához. Üdvözlégy Mária, az Úr van veled, gyermeked fog születni, akit Jezusnak neveznek.

Aztán eljátszották a betlehemes játékot. Volt 3 pásztor, azok lefeküdtek és aludtak. Ekkor bejött az angyal és énekelte: Dicsőség mennyben az Istennek, megszületett a kis Jézus! Ekkor a pásztorok felkeltek és elkezdtek énekelni: Pásztorok, pásztorok örvendezve, mennek a Jézushoz Betlehembe.

Elmentek megnézni a kis Jézust, egy csillag vezette őket. Szenteste napján, ahogy sötétedni kezdett, a legények tehénszarvból készült kürtöt fújtak, ostorral patogtattak.

– Hogyan várták a Jézuskát, mikor kapták a karácsonyfát?

– Mielőtt beesteledett, az asztal alá készítettek egy kosarat, abban volt a kukorica, egy csomó széna, a babica és egy lókantar. Ezeket azért tették az asztal alá, hogy a Jézuska óvja őket minden bajtól. Az a mondás tartotta, hogy a szénán pihen meg a Jézuska. A kukoricát és a szénát a karácsony utáni napon az állatoknak kivitték, azzal etették őket, hogy termékenyek, egészségesek legyenek. Eljött a karácsony este. Nem volt villany, csak olajlámpa, amit eloltottak, mert a Jézuska sötétben jött és fehér lepedő volt ráterítve, a kezében hozta a karácsonyfát. Az egész család énekelte: „Mennyből az angyal lejött hozzátok.” Ezt tanuljátok meg ti

is, mert ez az ének köti össze az égieket a földiekkel! A Jézuska letette a fát az asztalra, elkészönt, a sötétben megismogatta a gyerekek fejét, majd kiment az ajtón. Akkor gyújtották fel a lámpát, akkor nézték meg a gyerekek a karácsonyfát. A fa nem volt olyan díszes, mint ma, mert az emberek szegényebbek voltak. Akinek volt rá pénze, annak szaloncukor volt a fán, míg mások kockacukrot csomagoltak az előző évi szaloncukros papírba. Voltak annyira szegények is, akiknek nem jutott karácsonyfára. Ők az asztalra egy tányért raktak, azt tette tele a Jézuska almával és szaloncukorral.

– Az iskolában megünnepezték a karácsonyt?

– Igen, az iskolában adtunk műsort. Gárdonyi Géza: Az én falum c. egyik novellájára és Jókai Mór: Melyiket a kilenc közül c. elbeszéléseire emlékszem, amelyekben én kaptam az egyik kisfiú szerepét. Karácsonyi énekeket is énekeltünk. A műsor az éjféli mise előtt volt, utána mentünk a templomba.

– Milyen étkezési szokások voltak karácsonykor?

– Karácsonyra már mindenki levágta a baromfit, meg a disznót, így a karácsonyi ebéd igen kiadós volt, és nem maradhatott el a diós és mákos kalács. Karácsony előtti nap böjt volt, ilyenkor aszalt szilvát főztek meg levesnek, azt ették, zsírosat nem volt szabad enni. Ezért nagyon vártuk a finom ebédet, ami húsleves, pörkölt, sült kolbász és sütemény volt. Mindenből volt egy kicsi.

– Szokás volt-e, hogy a gyerekek ajándékot adnak a szüleiknek?

– Igen. Luca napján, december 13-án elmentünk kutyulni, verseket mondtunk, hogy a tyúkok tojjanak, termékek legyenek. A kutyulásért kaptunk 1-2 fillért, ebből vettünk szerény ajándékot szüleinknek. A betlehemezéskor is a dió, alma mellé kaptunk egy kis pénzt, ezt megosztottuk és ajándéokra költöttük.

– Volt-e emlékezetes karácsonya?

– Sajnos volt, nem is egy. 1943 karácsonján már folyt a háború, a katonák 1000 km-re voltak az otthonunktól, Oroszországban. A betlehemezéssel összegyűjtött pénzből kesztyűt, fülvédőt, meleg sapkát vettünk és szeretetcsomagot küldtünk a katonáknak, mert nagyon hidegek voltak ott a telek. 1944 karácsonján a főtí gyermekváros körüli erdőben egy vadászházban voltunk együtt a németekkel. Az oroszok egyfolytában lötték az erdőt, olyan volt, mint amikor nyáron dörög-villámlik, úgy, hogy nincs egy pillanatnyi csönd. Ezután fogságba kerültünk, a Szovjetunióba vittek bennünket. A következő év karácsonyát a lágerban töltöttük. Ma is megrázkódom, mikor téli este kilépek a hidegre, mert eszembe jut ez a szenteste. Akkor –40 °C-os hideg volt, fürdeni vezényeltek bennünket és közben az olajos ruhánk az öltözőben kigyulladt. Egy törülközőben rohantunk át a másik épületbe segítségért, és amíg nem hoztak másik ruhát, egymáshoz dörzsöltük a hátunkat, hogy meg ne fagyjunk.

– Most milyenek a karácsonyai, hogy gyerekei, unokái vannak?

– Karácsony napján mindannyian együtt vagyunk az ünnepi ebédnél. Ők is hoznak ajándékot, mi is kedveskedünk valamivel. Így örömteli az ünnep.

Kaponya Barbara – Gyura Balázs
4. o.

Jön már, jön már a Mikulás

Lovashintón, csengőszóval...

Nagyon vártuk azt a napot, amikor eljön a Mikulás.

A második óra után csengőszót hallottunk. Kifutottunk a lépcsőre. Lovashintóval jött a Mikulás, krampuszok kísérték. Énekszóval vezettük be őket az osztályba.

Verseikkel, dalokkal köszöntöttük. Végre eljött az ajándékozás ideje. A csomag mellé virgácsot is kaptunk. Mindenkinek elmondta, hogy hogyan viselkedjen, jól tanuljon. Vajda Adrienn riportot készített a mikulással, utána egészen a hintóig kísértük, és sokáig integettünk neki.

De még nem volt vége az ünnepségnek! Egy héttel ezelőtt mindenki kihúzott egy nevet, és most annak adott ajándékot. Mindenki örült.

Már alig várjuk, hogy jövőre újra jöjjön a Mikulás.

Tarján Tamás – 2. o.
Zsinkó Brigitta – 2. o.

Szabó Péter 4. o.

Riport a Mikulással

– Kedves Mikulás bácsi!

Vajda Adrienn vagyok. Riportot szeretnék készíteni a Suli-buli iskolaújságnak. Válaszolna néhány kérdésünkre?

– Igen. Tedd fel kérdéseidet!

– Mióta járja a világot?

– Bizony már évszázadok óta! Pontosabban 1600 évvel ezelőtt élt ősrünk Miklós püspök, akit Szent Miklósként emlegetnek, ő osztott először ajándékot. A kisázsiai Myra város püspöke volt. A legenda szerint apja halála után nagy vagyont örökölt, amiből a védteleneket támogatta, segített, akinek tudott. Ő maga egyszerűen, szinte szűkölködve élt, de a rászorulókat bőkezűen megsegítette.

Miklós püspök különösen a gyerekeket szerette. Kíséretével – az ördöggel, illetve a krampuszal – olyan házakba tért be, ahol kérdezték, imádkoztatta őket, majd tudásuk, viselkedésük alapján virgácsot vagy ajándékot osztott szét köztük.

– Hol lakik?

– Messze északon, Finnországban, ahol egész éven át hó borít mindent.

– Van-e nyár a birodalmában?

– Nagyon rövid kis nyár van. Akkor mi is elmegyünk vakációzni.

– Ki segít az előkészületekben?

– A krampusz és az ördög. De a madarak is. Ők hozzák a leveleket hozzám a gyerekektől.

– Rosszak a krampuszok?

– Igen. De aki közületek nagy virgácsot kapott, ő is beállhatna krampusznak!

– Mi a krampuszok dolga?

– Ők szerzik be a virgácsot a rossz gyerekeknek és ajándékosztáskor elfenekelik őket, hogy emlékezzenek az ígéretükre, hogy jövőre jobban tanulnak, nagyobb tiszteletet adnak nevelőiknek, szüleiknek és minden felnőttnek.

– Köszönöm a felvilágosítást.

Jó utat kívánok a Mikulás bácsinak!

Harsányi Lajos

Szent Miklós

Püspöksüvegben Istenének szolgált.
De estén titkon elsuhant a háztól,
Sok görbe utca híg sarában gázolt
S megállt az elsötétült ablakoknál.

Három leánynak nászi pénzt vetett be,
Hogy meg ne rontsa ingatag szegénység.
S hogy éhesek a pékeket ne sértsek,
Cipókat csent a kormos tűzhelyekbe.

Azóta mindig jár kicsinyhez, nagyhoz,
Kitett cipőkbe cukrot, kis nyulat hoz,
A gyermek boldog, szinte égbe röppen.

Nehéz tarisznyát hord öles alakja.
Amit hozott, az ablakokba rakja,
Utána gyorsan eltűnik a ködben.

Karácsonyvárás

Az Advent a várakozás örömét nyújtja nekem.

Nemcsak nekem nyújtja ezt az Advent, hanem a társaimnak is. Én ezt onnan tudom, hogy sok szép karácsonyi dísz csinálunk együtt. A fazekas szakkörön agyagból karácsonyfadíszeket készítettünk. Amikor csontkeményre száradt, engóbbal kidíszítettük. A tanító bácsi elvitte a munkákat Budapestre kiégetni. Amikor hazahozta, csak álmélnodni tudtam, olyan gyönyörűek voltak. A napköziben adventi koszorút, filcanyagból pedig télapót készítettünk. A technika órán mézeskalácsot süttünk Széverina és Ági tanító néni segítségével. Az ének órán az adventi énekeket és a verseket tanuljuk, amit elő szeretnénk adni a karácsonyi műsoros estünkön, ahova mindenkit szeretettel várunk. Az angol és a német órákon az Andi és az Ági néni oktatásával dalokat tanulunk.

Már nagyon várom az ünnepet és a műsoros estét is, amivel mindenkinek kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk.

Szegi Dezső
4. o.

Hallgass égi zenét!

Hallgass égi zenét!
Karácsony éjjelét
őrzik a csillagok.
Mennyei rím lobog
csengőszó ütemén.

Harang zúg, zene száll
ezen az éjjelen,
a világ muzsikál.
Énekelj ma velem!

Mert csoda éj ez ám,
szebb soha nem jöhet:
ezen az éjszakán
Krisztus megszületett!

December 24. Jézus születése

„Karácsonynak éjszakáján,
Jézus születése napján
örüljete, örvendjete,
a kis Jézus megszületett.”
(Népköltés)

Abban az időben Augustus római császár elrendelte, hogy mindenki utazzon szülővárosába, hogy összeírják.

József, aki Dávid családjából származott, a nemzetség pedig Betlehemből való, elindult feleségével, Máriával, aki gyermeket várt. Betlehemben azonban sehol sem kaptak szállást, csak egy istállóban az állatok mellett pihenhettek meg.

Mária még ezen az éjjelen megszülte elsőszülött fiát, Jézust, akit jászolba fektetett. A hideg éjszakában az állatok lehellete melegítette a kisdedet.

Pásztorok őrizték a nyáját éjnek idején kint a szabad ég alatt. Egy angyal jelent meg előttük, az úr angyala. Nagyon megijedtek. Az angyal így szólt: „Ne féljete! Nagy örömet hirdetek néktek. Menjete Betlehembe, mert megszületett a Megváltó Jézus. A jel, amiből felismerite: bepólyálva fekszik egy jászolban”. A pásztorok azonnal útrakeltek. Ajándékot vittek magukkal.

Napkeletről bölcsek érkeztek Jeruzsálembe, akiket egy csillag vezetett, és a zsidók újszülött királyáról érdeklődtek. Heródes király megijedt a hír hallatán, nem akarta, hogy egy másik király foglalja el helyét. A bölcseket magához hívatta és megtudakolta a csillag megjelenésének idejét, és Betlehembe küldte őket, hogy megkeressék a gyermeket és ezt jelezték neki.

A csillag előttük haladt és megállt a hely fölött, ahol a gyermek volt. Bementek, és megtalálták Máriát és a kis Jézust.

Áadták ajándékukat: aranyat, tömjént és mirhát. Álmukban figyelmeztetést kapnak, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, mert valójában meg akarja ölni a kisdedet. Így más úton tértek vissza országukba.

Az az éjszaka, melyen Jézus született, a kereszténység legnagyobb ünnepe lett.

Ma üdvözlőlapokat küldünk egymásnak karácsonykor, és ajándékokkal lepjük meg szeretteinket. A szépen feldíszített karácsonyfa alatt, gyertyák fényénél énekelve ünnepeljük a szentestét.

Harangok, szóljatok!

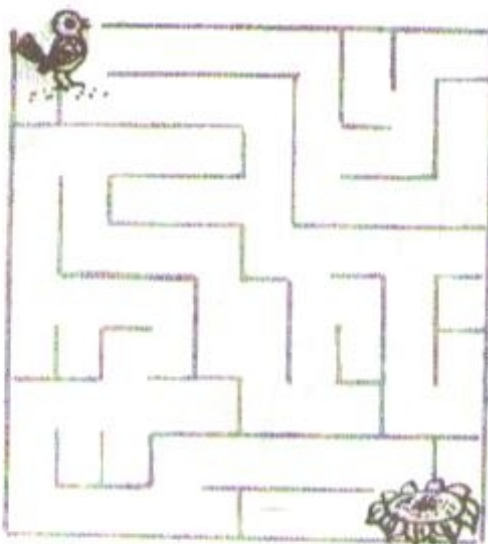
Harangok, szóljatok!
Szóljatok csengők,
tudja meg a világ:
karácsony eljött!
Zengjétek, angyalok,
zengjétek boldogan,
tudja meg a világ:
karácsony napja van!

Gaura Bolázs 4 o.

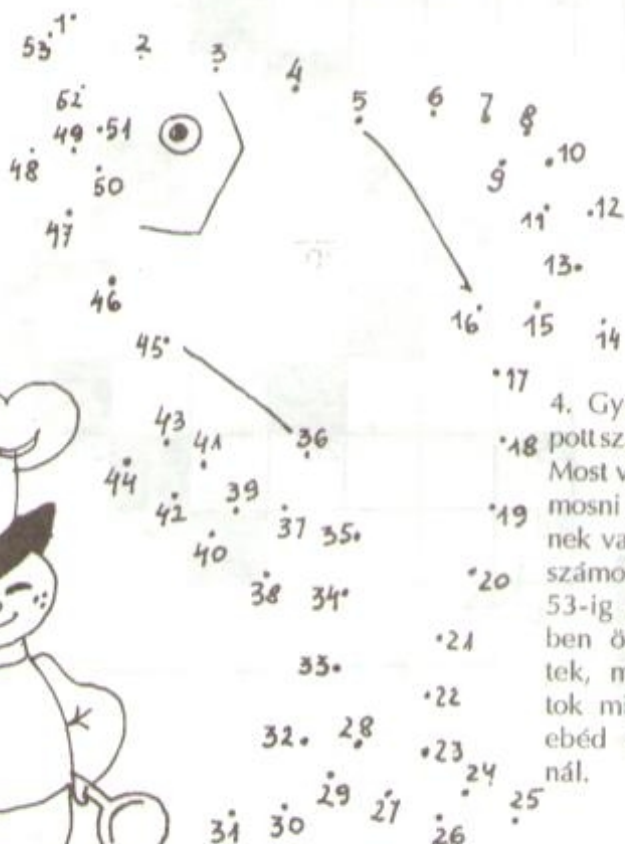

BUKSITÖRŐ

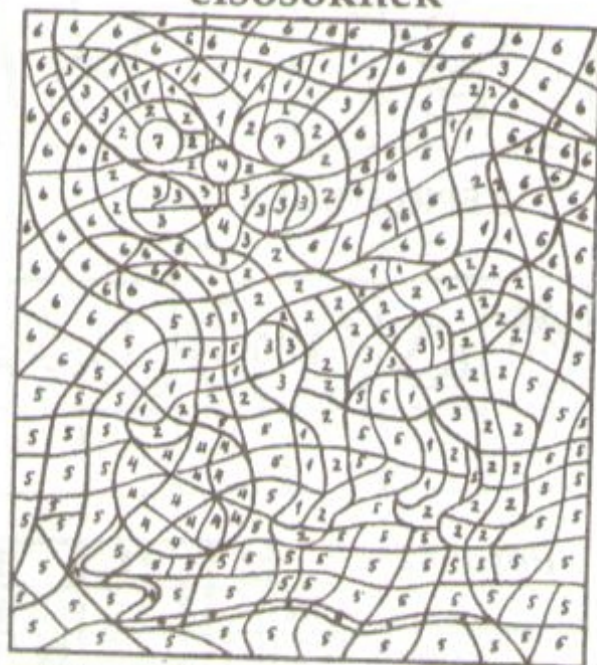

1. Vezesd a madárkát a napraforgóhoz! (Kivágva küldd be)

2. Hány eltérés van a két rajz között?

Ovisoknak –
elsősöknek

3. Mit rejt a kép?

Színezzétek ki a számoknak megfelelően: 1 = sötétbarna, 2 = világosbarna, 3 = sárga, 4 = piros, 5 = zöld, 6 = kék, 7 = fekete.

4. Gyuri felcsapottszakácsnak. Most viszi megmosni az ebédnek valót. Ha a számokat 1-től 53-ig sorrendben összekötitek, megtudjátok mi lesz az ebéd Gyuriék-nál.

A megfejtéseket küldjétek el a Suli-buli szerkesztőségéhez az iskolába. (Kérjétek szüleitek segítségét!)

A helyes megfejtést beküldők között édességet sorsolunk ki.

Határidő: 1996. január 15.

5. Melyik számmal jelzett kacsaringós vonal melyik tárgyhoz vezet?

1. **Hogy hívnak?**

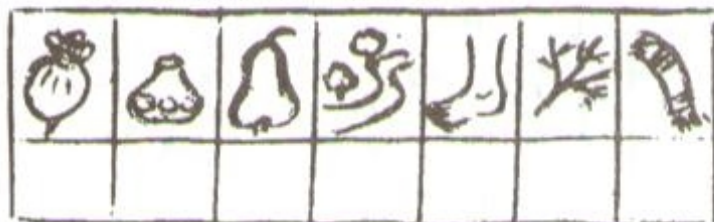
Ha ezen a napon havazik, kemény tél lesz.

Ha ezen a napon locsog, a karácsony kopog.

3. **KÉPREJTVÉNY**

Írd be a kezdőbetűket a négyzetekbe! Olvasd össze!

5. **Pótold ki!**

A függőleges oszlopokban neveket kapsz. Olvasd össze a pótolható betűket!

7. **Cseles lóugrás...**

Az ábrában lóugrásban egy szó olvasható. Mi ez?

9.

Dió

Feri, Laci és Jani diót kaptak nagymamájuktól. Lacinak kétszerannyi diója volt, mint Ferinek, Jani dióinak száma Feri dióinak egynegyede. Összesen 10-nél több és 20-nál kevesebb diójuk volt. Hány diója volt egy-egy fiúnak?

Naggyobbaknak**Sorbarakó**

A helyes válaszok beírása után rendezd a betűket a számok szerint sorba!

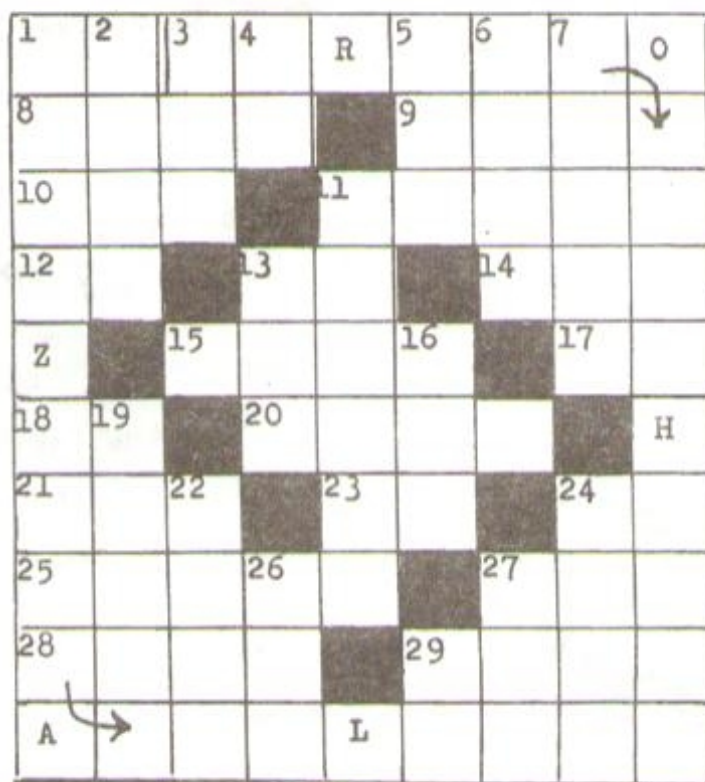
csillagzó	1	4	3	4	2	15
hanagosan beazelt vele	40	41	42	8	43	7
al ellontate					6	5
teli sporteszköz					15	9

2.

4.

Szerencsét hoz!

6.

HÓDARA

Dénes György Hódara című verséből idézünk egy kétsorost.

Vízszintes 1. Szintén ne. 3. A versidézet első része. 8. Fontos élelmiszer. 9. Mesterséges takarmány, névelővel. 10. Csiga jelzője lehet. 11. A gazdi fizeti. 12. A pincébe. 13. Szintén. 14. Fél síkság! 15. Iskolai füzet. 17. Arad közepe! 18. Fordítva: melegség. 20. A sivatag hajója. 21. Vízi átkelőhely, de kisebb vízi járművek kikötőhelye is. 23. Megszólítás. 24. Kettőzve: magyarbányaváros. 25. Körülveszi. 27. Magyar Államvasutak, röviden. 28. Kecskgyerek. 29. Lónév.

Függőleges: 1. A versidézet második része. 2. Napszak. 3. Római hét. 4. Végtelen part! 5. Fordítva kellemetlenség. 6. Járművön utazó személy. 7. Hordókat készítő iparos. 11. A jövőendő házasságát összeadja. 13. Pusztít. 16. Régi római köszöntés. 19. Meleg vízeről híres dunántúli városka. 22. Tudomány, szlovákul. 24. Külszíni bányavárat. 26. A mondás szerint Kukutyinban hegyezik. 27. Gubós mezőgazdasági növény, de apró magva a karácsonyi kalács tölteléke. 29. Határozórag, a re párja. Beküldendő a vízszintes 3. és a függőleges 1. számú sorok megfejtése.

Suli-buli kacagó

Együtt sétál az egér és az elefánt.

– Te hány éves vagy? – kérdi az egér.

– Öt mondja az elefánt.

– Érdekes! – néz fel az egér az elefántra. Én is ötéves vagyok . . . Igaz, két hétig beteg voltam.

* * *

Cseng a telefon. Csak a kutya van otthon, ő veszi fel a kagylót.

– Vau-vau! – jelentkezik barátságosan.

– Tessék? – szól egy döbbszerű férfihang a vonal túlsó felén.

– Vau-vau – ismétli készségesen a kutya.

– Halló, nem értem – kiáltja kétségbeesetten a férfi hang, mire a kutya mérgesen:

– V mint Viktor, A mint Aladár, U mint Ubul.

* * *

Két zsebtolvaj társalog.

– Fantasztikus, hogy fejlődik a technika mondja – az egyik.

– Ma láttam egy zsebórát, amelybe miniatűr rádió volt építve.

A másik érdeklődve:

– Mutasd!

* * *

– Sorolj fel néhány állatot! – szólítja fel a tanító néni Gabikát.

– Kutyuska, tehénke . . .

– Jó, de nem kell mindig hozzámondani, hogy ka meg ke, mondd szépen kicsinyítő képző nélkül az állatokat!

– Kec, macs, csir, puly, fecs . . .

* * *

– Minek nevezik azt, amiben nyilaikat tartották régen a régi harcosok?

– Nem tudom, tanár úr, kérem.

– Ejnye, fiam! Hát tegez . . .

– Igenis, tanár úr, kérlek.

* * *

A kisfiú sóvárogva néz egy távirányítású autót a boltban.

– Ez mennyibe kerül? – kérdezi.

– Ötszázhetven forint – hangzik a felelet.

– Jaj, az nagyon sok – kalkulál a gyerek. Ennyi pénzt most biztos nem ad az anyukám. Nem lehetne félretenni ezt az autót addig, amíg beteg leszek?

* * *

– Ez egy csodálatos papagáj! – mondja a madárkereskedő egy férfinak. – Amint látja, a bal lábán piros madzag van, a jobb lábán kék. Ha a pirosat megrántja, a madár angolul beszél. Ha a kék, akkor magyarul.

– És mi van, ha mindkét madzagot egyszerre húzom meg? – kérdi a vevő.

Mire a papagáj közbeszól:

– Te kis csacsi! Akkor orra bukom.

Kovács találkozik Kelemennel, és csodálkozva látja, hogy egy pingvin totyog mellette.

– Ezt meg honnan szedted? – kérdezi.

– Valahonnan betévedt hozzánk a télen – mondja Kelemen. – Aztán nálunk maradt.

– De hát miért nem viszed az állatkertbe?

– Kitűnő ötlet – véli Kelemen. – Kiviszem.

Másnap újra találkoznak, és Kelemen megint a pingvinnel sétál.

– Hát nem vitted ki a pingvint az állatkertbe?

– Dehogynem – mondja Kelemen. Tegnap az állatkertben voltunk, ma moziba megyünk.

* * *

– Egész le vagyok sújtva! Volt egy szép tacsókó kutyám, és tegnap elveszett.

– És miért nem teszel közzé egy apróhirdetést?

– Céltalan volna. A kutyám nem tud olvasni.

* * *

A cirkuszigazgató belép a kocsmába és csodálkozva látja, hogy az egyik asztalnál egy ló sakkozik a gazdájával.

– Uram, szerződjön le hozzám! – lép az asztalhoz. – Előadásunként ezer forintot fizetek a lováért. Sakkozó ló! Ilyen még nem volt.

– Ezt nevezi maga sakkozóznak? – méri végig a férfi mérgesen. – Hiszen egész este még egyetlen partit sem nyert meg.

* * *

Bandi úgy gondolta, hogy mire hazaérkeznek a szülei, meglepetésül megfürdeti a kis öccsét.

– Ugye, Jancsika, nem csinálom rosszabbul, mint a mama?

– Nem, nem, csak a mama mindig leveti a cipőmet.

* * *

– Ki írta ezt a húszoldalas levelet?

– A húgom a táborból.

– És miről ír ilyen hosszan?

– Arról, hogy majd személyesen mindent elmesél!

* * *

Egy aggódó apa így beszél a lusta fia lelkére:

– Egy kicsit szorgalmasabban, fiacskám! Azért vagyunk ezen a földön, hogy dolgozzunk!

– Tudom, azért akarok inkább tengerész lenni!

* * *

– Ejnye, Rozika! Valahányszor belépek a szobába, mindig éppen lustálkodszt!

– A papucs miatt van, anyu! Nem hallom a lépteidet!

* * *

A múzeumban két gyerek nézi a múmiát. Különösen kíváncsian szemlélik azt a kis táblát, amelyen a következő felirat áll: 2450.

– Mit gondolsz, mit jelent ez a kis tábla? – kérdi az egyik.

A másik így válaszol:

– Valószínűleg annak az autónak a rendszáma, amely elgázolta ezt a szerencsétlent!

Adjon Isten minden jót
 Ez új esztendőben;
 Fehér kenyér dagadjon
 Fűzfa tekenőben;
 Bor, búza, kolbász
 Legyen mindig bőven;
 A patikát felejtjük el
 Ez új esztendőben!

Köszöntő

Ez újév reggelén
 minden jót kívánok,
 Ahová csak nézel,
 nyiljanak virágok!
 Még a hó felett is
 virág nyiladozzon,
 Dalos madár zengjen
 minden rózsabokron!
 Minden szép, minden jó
 legyen, mindig bőven,
 Szálljon mindig áldás rátok
 ebben az új évben!

Kaponya Barbara 4.o.

Szerkesztették:

Gyura Balázs, Kaponya Barbara, Molnár Edina, Pavlin Rita, Szabó Péter,
 Szegi Dezső, Vajda Adrienn 4. o. tanulók
 Ágoston Attila, Bogdán Szeverina, Kaponya Józsefné, Nagy Lajosné nevelők